ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΝΙΚΟΥ ΚΟΥΡΑΧΑΝΗ ΣΤΗ 18Η ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ «ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ»

"Πολιτικές στέγασης προσφύγων : προς την κοινωνική ενσωμάτωση ή την προνοιακή εξάρτηση ?"

Θα αναφερθώ στις άρρητες επιδιώξεις της προσφυγικής πολιτικής της ΕΕ, συσχετίζοντας τις με το ευρύτερο πνεύμα της κοινωνικής πολιτικής που διαμορφώνει. Όπως τόνισε, θα ήταν παράλογο οι σύγχρονες κυρίαρχες δυνάμεις της Ευρώπης να έχουν ένα κοινωνικό πρόσωπο απέναντι στους πρόσφυγες, διότι η στόχευση των κοινωνικών πολιτικών δεν υπηρετεί την κοινωνική συνοχή, αλλά, την παυσίπονη διαχείριση της ακραίας φτώχειας. Με απλά λόγια, οι σύγχρονες κοινωνικές παρεμβάσεις δεν αποσκοπούν στη διασφάλιση της αξιοπρεπούς διαβίωσης, αλλά, την οριακή διαχείριση του θανάτου. Τόσο, όσο οι διαρκώς αυξανόμενοι ακραία φτωχοί πληθυσμοί να τα καταφέρουν να μην πεθάνουν, αλλά, εξίσου, να έχουν απωλέσει σε τέτοιο βαθμό την αυτοκυριαρχία τους ώστε να υποτάσσονται στις σύγχρονες μορφές βιοεξουσίας και να είναι πρόθυμοι να τοποθετηθούν όπου οι ανάγκες των οικονομικών ελίτ επιβάλλουν.

Η διαμόρφωση πολιτικών με μια τέτοια στόχευση, προφανώς, δεν συνυφαίνεται με διευρυμένες κοινωνικές παρεμβάσεις για την υποστήριξη των προσφύγων. Αντίθετα, οι ίδιες οι κοινωνικές πολιτικές μετατρέπονται σε εργαλείο των ευρύτερων επιδιώξεων της άρχουσας τάξης. Γι' αυτό και η αποτροπή είναι ο νέος επιτελικός γνώμονας των (αντι)κοινωνικών παρεμβάσεων που υιοθετούνται. Τα hotspot δεν είναι κοινωνική πολιτική. Είναι το δεύτερο φίλτρο απώθησης για όσους 'ανεπιθύμητους' κατάφεραν να μην πνιγούν στις πανίσχυρες ζώνες συνοριακής φύλαξης στα νερά του Αιγαίου. Πρόκειται για δομές με ισχυρά συμβολικές, αλλά και πρακτικές, λειτουργίες. Είναι οι χώροι εκείνοι που θα απογυμνώσουν τις ζωές όσων δεν πνίγηκαν, ώστε να αποθαρρυνθούν οι επόμενες εισροές, και θα τους συγκρατήσουν για να μη φτάσουν στην επικράτεια των χωρών που έχουν την ισχύ της λήψης αποφάσεων για το μέλλον της Ευρώπης.

Οι απογυμνωμένες - και εξασθενημένες - διαπραγματευτικά ζωές αυτών των ανθρώπων, μοιραία, θα τοποθετηθούν στα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα της χώρας υποδοχής αναλαμβάνοντας τον ρόλο του φθηνού εργατικού δυναμικού που επιτέλεσαν οι οικονομικοί μετανάστες των προηγούμενων δεκαετιών. Με άτυπες πρακτικές και με σιωπηρές μεθόδους μη απόφασης θα διοχετευθούν στο κανάλι εκείνο της ελληνικής μεταναστευτικής πολιτικής που εξαθλίωσε τους μετανάστες εις όφελος των συμφερόντων των ημεδαπών εργοδοτών και, επακόλουθα, διέσπειρε την

απορρύθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων και των ημεδαπών συναδέλφων τους. Αυτή η συνθήκη, η οποία στον δημόσιο λόγο κατασκευάστηκε, τελικά, ως μια καλή πρακτική ενσωμάτωσης, κάθε άλλο παρά κοινωνική είναι. Είναι μια πρακτική που απλώς βοήθησε την κοινωνική αναπαραγωγή του ιδιόμορφου ελληνικού κεφαλαιοκρατικού τύπου εις βάρος των κοινωνικά ασθενέστερων. Πρώτα μεταναστών και προσφύγων και στη συνέχεια των ημεδαπών στρωμάτων της εργατικής τάξης.